

Ang Basahon ni Daniel - Numero Singkwenta

Pag-abli sa mga Misteryong Propetiko sa Daniel 8: Ang Pinadayag ni Palmoni

Jeff Pippenger

2024-01-14

Diha sa ikawalong kapitulo sa Daniel, si Daniel gihatagan ug usa ka panan-awon bahin sa mga gingharian sa tagna sa Biblia, ug human niana iyang nadungog ang usa ka langitnong panagsulti nga gilarawan pinaagi sa usa ka pangutana ug usa ka tubag.

Unya nadungog ko ang usa ka balaan nga nagsulti, ug ang laing balaan miingon niadtong maong balaan nga nagsulti: Hangtod anus-a man ang panan-awon mahitungod sa adlaw-adlawng halad-nga-sinunog, ug sa kalapasan nga makapaguol, aron itugyan ang balaang puloy-anan ug ang panon ngadto sa pagayatakay? Ug siya miingon kanako: Hangtod sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan. Daniel 8:13, 14.

Ang unang dose ka bersikulo nagrepresentar sa panan-awon, ug ang mga bersikulo trese ug katorse nag-ilhan sa laing panan-awon. Sama sa duha ka nagkalainlaing Hebreohanon nga mga pulong nga parehong gihubad nga “kuhaon,” ug sa duha ka nagkalainlaing Hebreohanon nga mga pulong nga parehong gihubad nga “santuwaryo,” sa Daniel kapitulo otso aduna usab duha ka nagkalainlaing Hebreohanon nga mga pulong nga parehong gihubad nga “panan-awon.”

Mahitungod sa duha ka pulong nga gihubad nga “kuhaon,” ang mga teologo sa Adventismo nangatarongan nga ang maong duha ka pulong angay sabton nga nagkahulugang “papason.” Mahitungod sa duha ka pulong nga gihubad nga “santuwaryo,” ang mga teologo sa Adventismo nangatarongan nga ang maong duha ka pulong angay sabton nga nagkahulugang “ang santuwaryo sa Dios,” ug mahitungod sa duha ka pulong nga gihubad nga “panan-awon,” ang mga teologo sa Adventismo, sa makausa pa, nagpasagdan ang mga kalainan tali sa maong duha ka pulong. Ang maong kalainan igo kaimportante alang kang Daniel nga gituyo gayud niya ang paggamit sa duha ka lahi kaayo nga Hebreohanong mga pulong, busa kinahanglan natong ilhon ug pabilinon ang maong kalainan. Ang pulong nga “panan-awon,” sa bersikulo trese mao ang Hebreohanong pulong nga “chazon,” ug kini nagkahulogan ug damgo, pinadayag, o pahayag—orakulo—usa ka panan-awon.

Ang pulong nga “vision” makita sa napulo ka higayon sa Daniel kapitulo otso, apan kini nagrepresentar sa duha ka lainlaing Hebreohanong mga pulong. Ang “chazon,” nga anaa sa bersikulo trese, makita usab sa bersikulo uno, dayon kaduha sa bersikulo dos, siyempre sa bersikulo trese, ug usa ka higayon sa mga bersikulo kinse, disyete, ug baynte-sais. Pito sa napulo ka higayon nga ang pulong nga “vision” makita sa Daniel kapitulo otso, kini mao ang pulong nga “chazon,” nga yano nga nagkahulogan ug “usa ka panan-awon”.

Ang laing tulo ka higayon nga ang pulong nga “vision” makita diha sa ikawalong kapitulo sa Daniel, mao ang Hebreohanon nga pulong nga “march,” nga nagpasabot ug usa ka talan-awon; o

usa ka dagway. Sa ikawalong kapitulo, ang Hebreohanon nga pulong nga “march,” gihubad usab sa usa ka higayon dili ingon nga “vision,” kondili ingon nga “appearance,” sa ingon nagaila sa kahulogan sa pulong sa labi pang hingpit. Nganong migamit si Daniel ug duha ka nagkalainlaing Hebreohanong mga pulong, nga duol kaayo ang kahulogan mao nga ang mga maghuhubad motagad kanila ingon nga mao rang usa ka pulong? May kalabotan ba kini?

“Ang matag prinsipyo sa pulong sa Dios adunay iyang dapit, ang matag kamatuoran adunay iyang kahulogan. Ug ang hingpit nga estruktura, sa laraw ug sa pagpatuman, nagapamatuod mahitungod sa Awtor niini. Ang ingon nga estruktura walay hunahuna gawas sa iya sa Walay Kinutoban ang makahimo sa paglaraw o paghulma niini.” Education, 123.

Ang tubag sa ikaduhang pangutana mao ang Oo, nga tinuod gayud nga mahinungdanon kon ngano nga gihimo ni Daniel ang kalainan; busa, nahimo kining katungdanan sa estudyante sa profesiya ang pagpangita sa pagsabot sa unang pangutana, nga nangutana kon ngano nga gihimo ni Daniel ang maong kalainan. Ang mga kalainan nga iyang gihimo mahitungod sa pulong nga gihubad nga “santuwaryo,” ug sa pulong nga gihubad nga “kuhaa,” adunay mga sangputanan nga walay katapusan; busa, ngano man nga adunay magdahom nga dili kaayo mahinungdanon ang pulong nga gihubad nga “panan-awon?” Ang “matag kamatuoran” adunay “iyang kalabotan” “diha sa pulong sa Dios,” ug makaapekto sa propetikong “estruktura,” ug sa katumanan sa profesiya sa dihang kini “ipatuman.”

Sa atong pagsugod sa paghisgot sa pulong nga “panan-awon,” diha sa ikawalong kapitulo, usa ka “kamatuoran” nga may “kalabotan” sa pagpamatuod ni Daniel, mao kon kinsa ang mitubag sa pangutana sa Daniel 8:13 pinaagi sa mga pulong nga, “Ngadto sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan.”

Adunay upat ka kamatuoran nga adunay tuwirang “kalabutan” sa Daniel kapitulo otso, nga akong tuyo hisgutan. Ang usa mao nga ang panan-awon sa Suba sa Ulai giila ingon nga usa ka tagna alang sa ulahing mga adlaw, ug kini usab mao ang simbolo sa “kahibalo” sa basahon ni Daniel nga “giablihan” sa “panahon sa katapusan” niadtong 1798.

“Adunay gikinahanglan nga labi pang suod nga pagtuon sa Pulong sa Dios. Ilabina ang Daniel ug ang Pinadayag angay tagaan ug pagtagad nga wala pa sukad makita kaniadto sa kasaysayan sa atong buluhaton. Mahimong adunay diyutay nga atong isulti sa pipila ka mga linya, mahitungod sa gahum sa Roma ug sa pagka-papa, apan kinahanglan atong ipunting ang pagtagad ngadto sa gisulat sa mga propeta ug sa mga apostoles ubos sa inspirasyon sa Espiritu sa Dios. Ang Balaang Espiritu maoy naghulma sa mga butang, sa paghatag sa tagna ug sa mga hitabo nga gihulagway, aron sa pagtudlo nga ang tawhanong galamiton kinahanglan ibutang gawas sa panan-aw, tinago diha kang Cristo, ug ang Ginoong Dios sa langit ug ang Iyang balaod kinahanglan pagabayawon.

“Basaha ang basahon ni Daniel. Handuma, punto por punto, ang kasaysayan sa mga gingharian nga girepresentar didto. Tan-awa ang mga estadista, ang mga konseho, ang mga gamhanang kasundalohan, ug tan-awa kon sa unsang paagi ang Dios naglihok aron ipaubos ang garbo sa mga tawo, ug ihulog sa abog ang himaya sa tawo. Ang Dios lamang maoy girepresentar nga

daku. Sa panan-awon sa propeta makita Siya nga nagapukan sa usa ka gamhanang magmamando ug nagapahimutang sa lain. Iyang gipadayag ang Iyang kaugalingon ingon nga Soberanong Hari sa uniberso, nga magatukod na sa Iyang walay katapusang gingharian—ang Tigulang sa mga Kapanahonan, ang buhi nga Dios, ang Tinubdan sa tanang kaalam, ang Magmamando sa karon, ang Nagapadayag sa umalabot. Basaha ug sabta kon unsa ka kabus, unsa ka mahuyang, unsa ka mubo ang kinabuhi, unsa ka masayopon, unsa ka sad-an ang tawo sa pagbayaw sa iyang kalag ngadto sa kakawangan.”

“Ang Balaang Espiritu pinaagi kang Isaias nagatudlo kanato ngadto sa Dios, ang buhing Dios, ingon nga pangunang tumong sa atong pagtagad—ngadto sa Dios sumala sa Iyang pagpadayag diha kang Cristo. ‘Kay alang kanato natawo ang usa ka bata, alang kanato gihatag ang usa ka anak nga lalaki: ug ang kagamhanan anha sa Iyang abaga: ug ang Iyang ngalan pagatawgon nga Katingalahan, Magtatambag, Ang Gamhanang Dios, Ang Amahan nga Walay Katapusan, Ang Prinsipe sa Pakigdait’ [Isaias 9:6].”

“Ang kahayag nga nadawat ni Daniel diretso gikan sa Dios gihatag ilabina alang niining katapusang mga adlaw. Ang mga panan-awon nga iyang nakita daplin sa Ulai ug sa Hiddekel, ang dagkong mga suba sa Shinar, ania na karon sa proseso sa katumanan, ug ang tanang mga hitabo nga gitagna sa daan sa dili madugay matuman na.”

“Hunahunaa ang kahimtang sa nasod nga Judio sa dihang gihatag ang mga tagna ni Daniel. Ang mga Israelinhon didto sa pagkabinihag, ang ilang templo gilaglag, ug ang ilang pag-alagad sa templo gipahunong. Ang ilang relihiyon nasentro sa mga seremonya sa sistema sa mga halad. Gihimo nila nga labing mahinungdanon ang panggawas nga mga porma, samtang nawala kanila ang espiritu sa matuod nga pagsimba. Ang ilang mga pag-alagad nadaot pinaagi sa mga tradisyon ug mga buhat sa pagano, ug sa pagtuman sa mga ritwal sa paghalad wala sila motan-aw lapas sa anino ngadto sa tinuod nga butang. Wala nila mailhi si Cristo, ang matuod nga halad alang sa mga sala sa mga tawo. Ang Ginoo naglihok aron ipahatud ang katawhan ngadto sa pagkabinihag, ug aron ipahunong ang mga pag-alagad sa templo, aron ang panggawas nga mga seremonya dili mahimong kinatibuk-an sa ilang relihiyon. Ang ilang mga prinsipyo ug mga buhat kinahanglan hinloan gikan sa pagano. Ang ritwal nga pag-alagad mihunong aron ang pag-alagad sa kasingkasing mabuhi pag-usab. Ang panggawas nga himaya gikuha aron ang espirituwal mapadayag.

“Sa yuta sa ilang pagkabinihag, sa dihang ang katawhan mibalik ngadto sa Ginoo uban sa paghinulsol, Iyang gipadayag ang Iyang kaugalingon ngadto kanila. Kulang sila sa gawasnon nga representasyon sa Iyang presensya; apan ang masanag nga mga sidlak sa Adlaw sa Pagkamatarong misidlak ngadto sa ilang mga hunahuna ug mga kasingkasing. Sa dihang sila mitawag ngadto sa Dios diha sa ilang pagpaubos ug kasakit, ang mga panan-awon gihatag ngadto sa Iyang mga manalagna nga nagpadayag sa mga hitabo sa umaabot—ang pagkapukan sa mga madaugdaugon sa katawhan sa Dios, ang pag-anhi sa Manunubos, ug ang pagpatindog sa gingharian nga walay katapusan.” Manuscript Releases, tomo 16, 333–335.

Ang “kamatuoran” nga ang panan-awon sa Suba sa Ulai gihatag alang sa katapusang mga adlaw nagkinahanglan nga ang usa ka estudyante sa tagna maningkamot sa pagsabot sa gisulti nang daan niini mahitungod sa mga hitabo nga girepresentahan diha sa panan-awon. Ang mga “butang” nga

matagnon nga may kalabutan sa panan-awon sa Suba sa Ulai “giumol” sa “Espiritu Santo” “diha sa paghatag sa tagna, ug diha sa mga hitabo nga gihulagway.” Ang nahitabo sa usa ka manalagna sa dihang siya makadawat ug panan-awon, ingon man ang mga hitabo sa tagna nga iyang giila, pagatuonon, uban sa kahibalo nga kining duha usa ka matagnong representasyon sa pagatumanon sa katapusang mga adlaw. Ang miaging pahayag nagpasiugda nga kinahanglan natong ilhon nga si Daniel atua sa pagkabihag sa “pito ka mga panahon.”

Si Daniel nagrepresentar niadtong mga moila sa ilang pagkabinihag sa pagtapos sa tulo ug tunga ka mga adlaw sa Pinadayag onse, nga unya motalikod ngadto sa Ginoo diha sa paghinulsol, motuman sa pag-ampo sa Levitico baynte-sais, maglain sa bililhon gikan sa mahugaw, ug unya tumanon sa Ginoo ang Iyang saad sa pagtigum niadtong nangakatibulaag, samtang Iyang ipadayag ang Iyang kaugalingon ngadto kanila. Ang ilang “pangulong tumong sa pagtagad,” busa, mao ang “Dios sumala sa gipadayag diha kang Cristo.”

Ang “pagdala” sa panan-awon sa Suba sa Ulai, ug kon sa unsang paagi kini nakatampo sa “estruktura” sa matagnaong mensahe nga “gilaraw” ni Cristo, mao ang unang “kamatuoran” nga atong mubo nang gihunahuna, ug ang gikutlo nga pahayag nagpasabot nga ang atong pangunang tumong kinahanglan mao ang pagpadayag sa Dios, ingon nga “gipadayag diha kang Cristo.” Sa Daniel kapitulo otso, si Cristo wala igapakita sumala sa pagpaila ni Isaias Kaniya, sa dihang gipaila ni Isaias nga ang “iyang ngalan pagatawgon nga Katingalahan, Magtatambag, Ang Gamhanang Dios, Ang Walay Katapusang Amahan, Ang Prinsipe sa Pakigdait.” Sa Daniel kapitulo otso, ang Dios gipadayag diha kang Cristo ingon nga Palmoni, nga nagpasabot sa Katingalahang Mag-iihap, o ang Mag-iihap sa mga Tinago.

Kana nga “kamatuoran” nagkinahanglan nga ang “kahulogan” sa ngalan nga “Palmoni” pangitaon, lakip ang paagi nga ang maong ngalan nakaamot sa “estruktura” ug “laraw” sa tagna. Ang ikatulong “kamatuoran” diha sa Daniel kapitulo otso, nga angay ilhon, mao nga sa maong kapitulo gipahayag ang sentral nga haligi sa doktrina sa kalihokang Millerite. Ang labing masanag nga mutya ni Miller makita diha sa bersikulo katorse, ug kinahanglan atong tinguhaon nga masabtan ang “kahulogan” nga anaa niana nga “kamatuoran” ibabaw sa panan-awon sa Suba sa Ulai, nga anaa karon sa proseso sa katumanan.

Sa damgo ni Miller, sa dihang ang kabaong gibutang ibabaw sa lamesa sa taliwala sa iyang lawak, misidlak kini sa kahayag sa adlaw; apan sa katapusang mga adlaw ang kabaong mas dako ug nagasidlak sa napulo ka pilo nga kahayag kay sa iyang pagsidlak sa dihang kini unang gibutang ibabaw sa lamesa ni Miller. Unsay anaa sa panan-awon sa Suba sa Ulai, nga naglakip sa sentral nga haligi sa kalihukang Millerite, nga nagapadugang sa kahayag nianang doktrina sa napulo ka pilo sa katapusang mga adlaw? Unsa ang gipadayag sa katapusang mga adlaw nga wala ikapadayag sa panahon sa katapusan niadtong 1798? Unsa man “ang mga panghitabo” sa panan-awon sa Suba sa Ulai, nga giingon ni Sister White nga “karon anaa na sa proseso sa katumanan?”

Kon matinud-anon natong pagahiuson kining unang tulo ka mga kamatuoran (ang panan-awon sa Ulai, si Cristo nga gipadayag ingon nga Palmoni, ug ang sentral nga haligi sa doktrina), angay nga andam kitang modawat sa usa ka yano nga pasiuna nga adunay dakong epekto sa atong pagtuon sa

panan-awon sa Suba sa Ulai. Kining gihiusang mga kamatuoran nagpahibalo niadtong nangandoy makakita nga ang mensahe nga gibuklad sa 1798 maoy usa ka mensahe nga “gibitay ibabaw sa panahon.” Kon wala ang bahin sa matagnaong panagna sa panahon, dili unta motungha ang mensahe ni Miller.

Ang ikaupat nga “kamatuoran” nga may kalabutan niining kapitulo maoy nga ang mga Millerite mipresentar ug mensahe nga gibase sa panagnaong panahon. Aron ipasiugda kining kamatuorana, ang Dios gipadayag diha kang Cristo, sa bersikulo trese ug katorse, ingon nga ang Kahibulongang Mag-iihap (Palmoni). Ang ideya nga ang panan-awon naglangkob lamang sa pag-ila sa Oktubre 22, 1844, ingon nga kataposan sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw sa bersikulo katorse, maoy ang pagbugnaw sa pagpadayag sa Dios nga gipadayag pinaagi kang Cristo ingon nga Palmoni.

Ang mga teologo sa Adventismo naningkamot pag-ayo sa paglubong sa kamahinungdanon sa pangutana sa bersikulo trese sa Daniel kapitulo otso aron makahimo sa timpla sa ilang pinggang mga sugilanong binuhat-binuhat, nga ilang gitino nga maoy magpugong sa mga walay kinaadman nga may nagkagutom nga mga dalunggan sa pagkabalaka mahitungod sa mga kamatuoran nga nalambigit sa sentral nga haligi sa Adventismo.

“Ang teksto sa Kasulatan nga labaw sa tanan nga uban pa nahimong pundasyon ug sentral nga haligi sa pagtoo sa Advent maoy ang pamahayag, ‘Ngadto sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan.’ [Daniel 8:14.] Kini mga pulonga maoy pamilyar sa tanang mga magtotoo sa haduol nga pag-anhi sa Ginoo. Pinaagi sa mga ngabil sa linibo, kining tagna gisubli ingon nga pasubay sa ilang pagtoo. Gibati sa tanan nga sa mga hitabo nga gitagna diha niana nag-agad ang ilang labing masanag nga mga gilauman ug labing gimahal nga mga paglaum. Gipakita nga kining mga adlaw nga matagnaon matapos sa tinghunlak sa 1844. Uban sa nahibilin nga kalibotanong Cristohanon, ang mga Adventista niadtong panahona nagtuo nga ang yuta, o ang usa ka bahin niini, maoy ang balaang puloy-anan. Ilang nasabtan nga ang paghinlo sa balaang puloy-anan maoy ang pagputli sa yuta pinaagi sa mga kalayo sa ulahing dakung adlaw, ug nga kini mahitabo sa ikaduhang pag-anhi. Busa, ang konklusyon maoy nga si Cristo mobalik sa yuta sa 1844.”

“Apan ang tinudlong panahon milabay na, ug ang Ginoo wala pa magpakita. Ang mga magtotoo nasayod nga ang Pulong sa Dios dili mahimong mapakyas; ang ilang paghubad sa tagna kinahanglan nga adunay sayop; apan hain man ang sayop? Daghan ang padalus-dalos nga miputol sa lisod nga kahintang pinaagi sa pagsalikway nga ang 2300 ka mga adlaw natapos sa 1844. Walay ikahatag nga katarongan alang niini, gawas lamang nga si Cristo wala moanhi sa panahon nga ilang gipaabut Kaniya. Nangatarongan sila nga kon ang mga adlaw nga matagnaon natapos sa 1844, nan mobalik unta si Cristo aron hinloan ang santuwaryo pinaagi sa pagputli sa yuta pinaagi sa kalayo; ug sanglit wala man Siya moanhi, ang mga adlaw dili mahimong natapos.”

“Ang pagdawat niining konklusyona nagpasabot sa pagsalikway sa nahaunang pag-iihap sa mga panahong matagnaon. Ang 2300 ka adlaw nasuta nga nagsugod sa dihang ang sugo ni Artaxerxes alang sa pagpahiuli ug pagtukod sa Jerusalem nagsugod sa pagkatuman, sa tinghunlak sa 457 B. C. Sa pagkuha niini ingon nga sinugdanan, diha ang hingpit nga

panag-uyon sa paggamit sa tanang mga hitabo nga gitagna sa pagpasabot nianang maong yugto sa Daniel 9:25–27. Ang kan-uman ug siyam ka semana, ang nahaunang 483 sa 2300 ka tuig, moabot ngadto sa Mesias, ang Dinidihogan; ug ang bunyag ni Cristo ug ang iyang pagdihog pinaagi sa Espiritu Santo, sa A. D. 27, tukma gayud nga nagtuman sa maong piho nga timailhan. Sa taliwala sa ikapitumpung semana, ang Mesias pagapatyon. Tulo ug tunga ka tuig human sa iyang bunyag, si Cristo gilansang sa krus, sa tingpamulak sa A. D. 31. Ang kapitoan ka semana, o 490 ka tuig, ilabina gayud nga alang sa mga Judio. Sa pag-expire niining panahona, gitimrihan sa nasod ang iyang pagsalikway kang Cristo pinaagi sa paglutos sa iyang mga tinun-an, ug ang mga apostoles mibalhin ngadto sa mga Gentil, sa A. D. 34. Sanglit natapos na niadto ang unang 490 ka tuig sa 2300, 1810 ka tuig ang mahibilin. Gikan sa A. D. 34, ang 1810 ka tuig moabot ngadto sa 1844. ‘Unya,’ miingon ang manulonda, ‘pagahinloan ang balaang puloy-anan.’ Ang tanang nag-una nga piho nga mga timailhan sa tagna natuman sa walay pagduhaduha sa gitakdang panahon. Uban niining pag-ihapa, ang tanan hayag ug nagkauyon, gawas lamang nga wala makita nga may bisan unsang hitabo nga nagtubag sa paghinlo sa balaang puloy-anan nga nahitabo sa 1844. Ang paglimod nga ang mga adlaw natapos niadtong panahona nagpasabot sa pagdala sa tibuok pangutana ngadto sa kalibog, ug sa pagsalikway sa mga baruganan nga natukod pinaagi sa dili masayop nga mga katumanan sa tagna.”

“Apan ang Dios maoy nagmando sa Iyang katawhan diha sa dakong kalihokan sa Adbiyento; ang Iyang gahum ug himaya nag-uban sa maong buluhaton, ug dili Niya tugotan nga kini matapos diha sa kangitngit ug kapakyasan, aron pasanginlan ingon nga bakak ug panatiko nga kasibot. Dili Niya biyaan ang Iyang pulong nga malambigit sa pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan. Bisana tuod daghan ang mibiya sa ilang nahaunang pagkwenta sa mga panahon sa tagna, ug misalikway sa pagkahusto sa kalihokan nga gibase niana, ang uban wala buot mobiya sa mga punto sa pagtoo ug kasinatian nga gipalig-on sa Kasulatan ug sa pagpamatuod sa Espiritu sa Dios. Nagtoo sila nga ilang gidawat ang matarong nga mga prinsipyo sa paghubad sa ilang pagtuon sa mga tagna, ug nga ilang katungdanan ang pagkupot pag-ayo sa mga kamatuoran nga naangkon na, ug magpadayon sa maong mao gihapong dalan sa biblikanhong pagpanukiduki. Uban sa mainiton nga pag-ampo ilang gisubli ang pagsusi sa ilang kahintang, ug gitun-an ang Kasulatan aron mahibaloan ang ilang sayop. Sanglit wala sila makakita ug sayop sa ilang pagkwenta sa mga panahon sa tagna, gidala sila ngadto sa labi pang suod nga pagsusi sa hilisgutan sa santuwaryo.” The Great Controversy, 409, 410.

Gipahibalo kita ni Sister White, diha sa mao gihapong pahayag diin giila ang panan-awon sa Suba sa Ulai, nga aduna “kinahanglanon alang sa labi pa ka duol nga pagtuon sa Pulong sa Dios.” Ipasundayag sa mga teologo ang hilisgutan sa “mga tagnaong yugto sa panahon” diha sa miaging pahayag gikan sa The Great Controversy, ingon nga ang “mga tagnaong yugto sa panahon” nga giagianan ni Sister White sa iyang komentaryo, mao ang lima ka mga tagna nga gilarawan sulod sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Kay, sumala sa ilang pag-angkon, upat niadtong mga tagna tin-awng gihisgutan diha sa maong pahayag. Apan ang “labi pa ka duol nga pagtuon” sa maong hilisgutan nagapakita nga ang pulong nga “mga tagnaong yugto sa panahon” sa porma nga plural, diha sa mga sinulat ni Sister White, mas tukma nga nagtumong sa duha ka mga tagna nga pagatumanon unta niadtong Oktubre 22, 1844.

Adunay lima ka piho nga mga tagna sa panahon nga giila ni Gabriel alang kang Daniel nga kabahin sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Ang una nagtimaan sa kap-atan ug siyam ka tuig, sa dihang ang “mga dalan ug mga kuta pagatukoron sa malisod nga mga panahon.” Ang ikaduha mao ang bautismo ni Cristo human sa upat ka gatus ug kawaloan ug tulo ka tuig gikan sa sinugdanan nga punto sa 457 BC. Ang ikatulo mao ang Iyang paglansang sa krus; ang ikaupat nagtimaan kon kanus-a ang maayong balita moadto sa mga Hentil sa katapusan sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig nga gilain ilabina alang sa nasod nga Judio; ug ang ikalima, ug ang ikalima lamang, nga tagna sa panahon, natapos niadtong Oktubre 22, 1844. Ang miaging upat ka mga tagna sa panahon natapos na sa hataas pa kaayo sa wala pa ang 1844. Busa, unsa gayod ang gipasabot ni Sister White sa dihang gigamit niya ang pahayag nga “mga kapanahonang tagna” sa plural, nga pagatapuson sa 1844?

Sa pagtubag sa unang kahigawad sa mga Millerite, iyang gipaila ang tubag nianang pangutanaha:

“Nakita ko ang katawhan sa Dios nga malipayon sa pagpaabut, nagpaabot sa ilang Ginoo. Apan gituyo sa Dios ang pagsulay kanila. Gitabonan sa Iyang kamot ang usa ka sayop sa pag-ihap sa mga tinag-na nga mga panahon. Kadtong mga nagpaabot sa ilang Ginoo wala makamatikod niini nga sayop, ug bisan ang labing inalam nga mga tawo nga misupak sa panahon napakyas usab sa pagtan-aw niini. Gituyo sa Dios nga ang Iyang katawhan makaagom ug kapakyasan. Miagi ang panahon, ug kadtong nagpaabot nga may malipayong paglaum sa ilang Manluluwas nalisang ug naluya ang kasingkasing, samtang kadtong wala mahigugma sa pagpakita ni Jesus, kondili midawat sa mensahe tungod sa kahadlok, nalipay nga Siya wala moanhi sa panahon nga ilang gipaabut. Ang ilang pag-angkon sa pagtuo wala makab-ot sa kasingkasing ug wala makaputli sa kinabuhi. Ang paglabay sa panahon maayong gituyo aron ipadayag ang maong mga kasingkasing. Sila mao ang unang mitalikod ug mibiaybiay sa mga masulub-on, napakyas nga mga tawo nga sa pagkatinuod nahigugma sa pagpakita sa ilang Manluluwas. Nakita ko ang kaalam sa Dios sa pagsulay sa Iyang katawhan ug sa paghatag kanila ug matngon nga pagsulay aron mahibaloan kadtong mokunhod ug motalikod sa takna sa pagsulay.”

“Si Jesus ug ang tibuok langitnong panon mitan-aw uban ang kalooy ug gugma ibabaw niadtong mga tawo nga sa mahigugmaong pagpaabut dugay nang nangandoy sa pagtan-aw Kaniya nga maoy gihigugma sa ilang mga kalag. Ang mga anghel naglibot kanila, aron sa pagpalig-on kanila sa takna sa ilang pagsulay. Kadtong mga nagpabaya sa pagdawat sa langitnong mensahe gibiyaan sa kangitngit, ug ang kapungot sa Dios misilaub batok kanila, tungod kay wala nila dawata ang kahayag nga Iyang gipadala kanila gikan sa langit. Kadtong matinumanong mga tawo nga nasagmuyo, nga dili makasabut nganong wala moanhi ang ilang Ginoo, wala biyae sa kangitngit. Pag-usab gidala sila ngadto sa ilang mga Biblia aron sa pagsusi sa mga kapanahonan sa tagna. Ang kamot sa Ginoo gikuha gikan sa mga numero, ug ang kasaypanan gipatin-aw. Ilang nakita nga ang mga kapanahonan sa tagna miabot ngadto sa 1844, ug nga ang maong ebidensiya nga ilang gipresentar aron sa pagpakita nga ang mga kapanahonan sa tagna natapos sa 1843, maoy nagpamatuod nga kini matapos sa 1844.” *Early Writings*, 235–237.

Ang “mga panahong matag-naon” mao ang “mga panahong matag-naon” nga “miabot ngadto sa 1844,” nga sa sinugdan gituohan sa mga Millerite nga miabot ngadto sa 1843. Ang “mga panahong matag-naon” nga miabot ngadto sa 1844, mao ang “tulo ka mga panahong matag-naon,” ug kining tanan girepresentahan diha sa mga lamisa ni Habakkuk. Ang usa sa tulo ka mga yugto midapat lamang sa 1844, ug ang laing duha miabot ngadto sa Oktubre 22, 1844. Ang usa ka libo tulo ka gatus ug katloan ug lima ka mga adlaw miabot ngadto sa labing unang adlaw sa 1844, sa dihang miabut ang unang kapakyasan sa mga Millerite, ug nagsugod ang panahon sa paglangan sa Habakkuk kapitulo dos, ug sa sambingay sa napulo ka mga ulay sa Mateo baynte singko.

Ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw sa Daniel kapitulo otso, bersikulo katorse, miabot ngadto sa Oktubre 22, 1844, ug ang duha ka libo ug lima ka gatus ug baynte ka tuig, sa “pito ka mga panahon” batok sa habagatang gingharian sa Juda, natapos usab didto. Si Palmoni nagpaila sa iyang kaugalingon isip ang Kahibulongang Tig-ihap diha sa bersikulo trese sa Daniel otso, ug ang matag-naong “estruktura” ug “laraw” nga iyang dayon gipadayag naglakip sa labing menos napulo ka sinumpay nga mga tag-na sa panahon.

Sugdan nato pag-ayo kining mga kamatuoran sa sunod nga artikulo.

“Si Cristo naghatag sa kalibotan ug usa ka leksiyon nga kinahanglan ikulit sa hunahuna ug sa kalag. ‘Kini mao ang kinabuhing dayon,’ siya miingon, ‘nga sila makaila kanimo nga mao lamang ang bugtong tinuod nga Dios, ug kang Jesu-Cristo, nga imong gipadala.’ Apan si Satanas nagabuhat ibabaw sa mga hunahuna sa mga tawo, nga nagaingon, Buhata kining buhata o kadtong lihoka, ug kamo mamahimong mga dios. Pinaagi sa malimbongong pangatarungan iyang gidala si Adan ug si Eva ngadto sa pagduhaduha sa pulong sa Dios, ug sa pagpuli niini pinaagi sa usa ka teorya nga mitultol ngadto sa paglapas ug pagkamasupilon. Ug ang iyang sopisteriya nagabuhat karon sa gibuhat niini didto sa Eden. Sa pag-abot ni Cristo sa atong kalibotan, iyang gipili ang mga mapaubsanong mangingisda ingon nga patukoranan sa iyang iglesia. Niining mga tinun-an siya naningkamot sa pagpasabot sa kinaiya sa iyang gingharian ug sa iyang buluhaton. Apan ang ilang kinutuban nga pagsabot nagpahamtang ug pagpugong kaniya. Sila nakadawat sa mga pulong sa mga escriba ug sa mga Fariseo, ug busa daghan sa ilang gituohan dili tinuod. Ug bisan pa nga si Cristo may daghang mga butang nga isulti kanila, dili sila makahimo sa pagpatalinghug sa daghan sa iyang gitinguhang ipaabot.”

“Makaplagan ni Cristo ang mga relihiyoso niining panahona nga napuno pag-ayo sa sayop nga mga pagbati ug pagtoo nga wala nay luna sa ilang mga hunahuna alang sa kamatuoran. Uban sa edukasyong gihatag, ang mga magtutudlo nagsagol sa mga pagbati ug panghunahuna sa mga awtor nga dili-matuohon. Sa ingon niini ilang gipugas ang mga bunglayan diha sa mga hunahuna sa mga kabatan-onan. Nagpahayag sila og mga pagbati ug panghunahuna nga dili angay ipresentar sa mga batan-on ni sa mga tigulang, nga wala gayud maghunahuna kon unsang matanga sa binhi ang ilang gipugas, ni sa ani nga ilang pagatigumon ingon nga sangpotanan.” Review and Herald, Hulyo 3, 1900.